

Nær Kysten paa Fyen
(Mit sommerhjem)

1.

Nær kysten på Fyn,
der hvor frugter og blomster i klynge
henrykke mit syn
ligger gården, hvorom jeg vil synge.

Hvor bøgene stå
langs den lille og rislende å
og de flittige møllehjul gå.

Hvor søen blåner
og bakken skråner,
og vejen bugter sig frem,
hvor fuglen bygger
i lundens skygger,
der ligger et yndigt hjem

2.

Hør leernes klang,
hør de høstfolk, hvor synge de glade!

Se kornet på vang
drager læssevis ind i den lade!

Blandt blomster og krat
lege småpiger skjul og tagfat,
Medens droslerne synge godnat!

Og klokken klinger
fra by og bringer
os bud, at solen går ned;
sig svanen vugger
i søvn og sukker, _
Den sukker af ensomhed.

3.

Men held dette hjem!
her er to, som i kærlighed bygge;
Alt fandt vi hos dem,
Der var fred, der var fromhed og hygge.

Hid stævned vi fro
til den smilende, landlige bo,
til de gæstfri og venlige to!- _

Men sige Eder,
Hvad gården hedder,
det vil vi ikke, fordi.

Derhen, vi frygte,
alverden søgte,
og freden var da forbi.